

fremføre den Anke, at det samme staar i § 6 i Prygleloven, er Forholdet dog der et andet, idet der skal ligge Vold til Grund for det Paalæg, som gives efter Prygleloven, medens der her ikke er Tale derom. Her kommer det til at gaa ud over en Mand, som kun har gjort sig skyldig i Forstyrrelse af Færdsejen eller af Ro og Orden paa offentlig Gade. Det turde dog være en betydelig Forskel. Endvidere er Paalæget i Henhold til Prygleloven ikke nær saa skarpt, idet der der kun staar, at „af Politiet kan der gives næringsdrivende Paalæg om ikke at udsænke spirituøse Drikke til en saadan Person“, medens der efter dette Lovforslag ikke maa ske Salg „til Personer, for hvis Vedkommende den næringsdrivende efter de foreliggende Omstændigheder bør have grundet Formodning om, at de besørge Indkøbet paa den paagældendes Vegne“. Baade § 6 i Prygleloven og den tilsvarende Paragraf her ere hver for sig næsten meningsløse, thi det er umuligt at overholde dem. Maaske det er muligt paa Landet, men det er ikke muligt i Købstæderne og mindst i København.

J. H. Jensen: Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) opkastede det Spørgsmaal, om nogen vilde staa Last og Brast med Justitsministeren, naar han kaldte Prygleloven en udmærket Lov. Det forekommer mig, at jeg for en Tid siden læste i „Social-Demokraten“, at der i Løbet af 2 Aar kun var uddelt Prygl til 8 Personer. Ved at læse dette kom jeg til at forstaa, hvilken udmærket Lov det maatte være. Forhen havde vi en Masse Bøller og Voldsmænd, der overfaldt Folk, og hvis Loven....

Formanden: Jeg ser ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at komme ind paa en Forhandling om Prygleloven.

J. H. Jensen: Det var det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds, der begyndte paa Omtalen af denne Lov.

Formanden: Jeg beklager, at man er kommen ind paa en Omtale af denne Lov, den ligger ikke for til Behandling i Øjeblikket.

J. H. Jensen: Jeg skal da holde mig derfra og kun sige, at naar Lovens Virkning har været den, at der er saa faa, der overtræde den, er det en god Lov.

Overfor det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen), der talte for lidt siden, skal jeg sige, at sandt nok kan han have nogen Ret i sin demokratiske Betragtning, naar han siger, at den rige, som overtræder Drankerloven, lettere kan betale sin Bøde end den fattige, men jeg har aldrig hørt det ærede Medlem anstille denne Betragtning overfor andre Lovforslag. I den Tid, vi to have siddet i Rigsdagen, have vi lavet mange Love, der indeholdt Bødestemmelser. Det gælder jo ikke blot ved denne Lov, som der nu arbejdes paa, men ved alle andre Love med Bødestemmelser, at den rige har lettere ved at betale sin Bøde end den fattige, men det ærede Medlem har aldrig før været saa demokratisk, at han vilde have forskellige Bestemmelser ind for rige og fattige. Jeg vilde gerne gaa med til, at den fattige fik en mindre Bøde og den rige en større, men det Maal kunne vi vel neppe naa: at have smaa Bøder for fattige og store for rige.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det ærede Medlem for Løgstør (Munterhed) undskyld, det ærede Medlem for Nibe (Kvist) — det kommer jo ud paa eet — mente, at det var Politiet, jeg skulde rette min Bebrejdelse imod. Ja, men man kan ikke skille Loven fra Administrationen, og vor Anke mod denne og adskillige andre lignende Love er netop den, at vi have det Politi og den Klassejustits, vi have. Med den Klassejustits, der er, er der ingen Retfærdighed at vente for Smaa-kaarsfolk. Saa længe vi ikke have gjort Skridt til en virkelig Retsreform, er der ingen Grund til at lave Love som den, der her foreligger.

Jeg skal blot som Vidnesbyrd om Rigtigheden af min Opfattelse gøre opmærksom paa, hvorledes det for nogen Tid siden gik en meget høj og fornem Herre, der havde udvist Uterlighed overfor nogle fattige Smaapiger ovre paa Fyn, medens en Arbejdsmand, der havde foretaget noget, der var mindre, kom i Fængsel og paa Vand og Brød. Jeg erindrer om den Proprietær ovre i Skive-Egnen, som skød Øjet ud paa sin Karl, og som slap fri for Straf, medens Gang efter Gang Tjenestekarle for meget mindre ere blevne dømte baade til Fængsel, Vand og Brød og Tugthus.